

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta pedagogická
Katedra českého jazyka a literatury

HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE
posudek oponenta

Práci předložila: Šandová Barbora

Název práce: Dramaturgie činohry DJKT se zaměřením na produkci českých autorů během let 2000–2010

Hodnotitel: Mgr. Jiří Novotný

1. CÍL PRÁCE:

Systematická dokumentace a interpretace evoluce divadelního umění v uvedené periodě; transformace významné divadelní scény s vývojem repertoáru DJKT. Cíl splněn.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ:

Diplomová práce logicky a organicky navazuje na autorčiny odborné počátky (bakalářský gradus). Obsahově jí prakticky nejde nic vytknout, na drobné nedostatky – které ovšem nijak výrazně nesnižují kvalitu celku – upozorníme níže.

Zvlášť kvitujeme smysluplné ocenění kulturního i obecně společenského přínosu A. Procházky, a to v symbióze s pohledy dobových kritiků; nevyjímajíc další výrazné postavy plzeňského divadelního života.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA:

Hodnotíme dílo výjimečné nejen po obsahové stránce, nýbrž i zdařilé z hlediska formálních aspektů. Rozsáhlý a faktografií nabitý text je komponován s rozmyslem, přehledně a podle apriorně zvolené šablony, která dílo jako celek o to více umocňuje. Kriticky se musíme vymezit proti několika výraznějším nedostatkům: závažné ortografické chyby (s. 46, 60, 74, 79, 85, 87); problémy s formátováním textu (zarovnávání vpravo); občas neslabičné předložky na konci řádků; místy neorganicky zvýrazněné informace (viz poznámkový aparát pod čarou); nejednotné psaní číslovek i názvu plzeňského divadla (kumulace celých názvů, jinde naopak jen zkratky); netradiční řazení titulů v seznamu literatury (abecedně dle titulatur).

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE:

Litujeme toho, že text znovu nepřipomíná počátky plzeňského „divadelnictví“ na sklonku 16. věku (1582, jezuita Mikuláš Salius). Chválit bychom mohli donekonečna (pozitivně motivovaná autorka se i k revolučním kvasům staví navýsost „něžně“ – viz s. 9), ale – v intencích oponentního posudku – přistoupíme jen k sumarizaci několika dílčích nedostatků, které však považujeme jen za logickou daň odevzdanou na oltář rozsahu díla a jeho výrazné regionální i globální angažovanosti: syntaktické a formulační nedostatky (s. 15 = *byla některá z autorových textů*; s. 27 = *titul se stal jedním z nejméně reprízovaných inscenací*; s. 48 = *po jejíž skončení zůstala tvorba Ibsena stále přítomná*; s. 87 = *Procházka vytvářel nové adaptace svých děl*); opakování slov (s. 16); *premiéra*, či *derniéra* v květnu 2007? (s. 52); hyperbolizace významu děl = „světová“ *premiéra* (s. 77); *Bohuslav Hrabal* na s. 86.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ:

Ptáme se na hlavní příčiny konfliktu (s. 18, 21), který vedl k neuvedení Kohoutovy hry v Praze.

Je „promptní“ zařazení hry (jedenáct let po jejím vzniku, viz s. 62) opravdu promptní?

6. NAVRHOVANÉ HODNOCENÍ:

Dílo doporučuji k obhajobě se zadostiučiněním a potěšením; současně věřím, že se autorka pokusí obhájit pozitivnější hodnocení, práce si ho – jako celek s nespornou faktografickou hodnotou – nepochybně zaslouží.

Velmi dobře

Datum: 6. června 2024

Podpis:

Souhlasí s originálem
Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta pedagogická
katedra českého jazyka a literatury
Jelínková